

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órára . . . — » 85 »
Egyes száma ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nesze semmi . . .

Pécs, 1898. január 17.

Több ízben foglalkoztunk már e helyen a katolikus autonómia ügyével és ismételtén kifejezést adtunk ama meggyőződésünknek, hogy az egész kérdés most is éppen úgy el fog aludni, mint elaludt 1871-ben s marad minden a régi-ben. Ezt a nézetet vallotta a katolikus hívők túlnyomó többsége már a kongresszusi választások idején, azért volt ezek iránt országszerte tapasztalható az a rendkívüli közöny, a mely a legszabadelvűbb választási rendszer mellett egyébként meg sem volna magyarázható.

Az egyházpolitikai javaslatok körüli nagy vitákban a kormány ki nem kerülhetett, hogy a katolikus autonómia létesítése iránt a legkomolyabb ígéretet ne tegye, mert a mikor javaslatai mellett a legerősebb argumentum gyanánt azt hangoztatta, hogy az állam és az egyház jogkörei egymástól szigorúan elhatárolandók, mert csak így érvényesülhet a „szabad egyház a szabad államban“ helyes elve, akkor nem lehetett megállapodnia az egyháznak az állami jogkörből való visszaszorításánál, hanem kilátásba kellett helyeznie azt is, hogy ő is, mint most már felekezetenküli modern állam, visszavonul abból a hatalmi szférából, a melyet addig, míg az állam az egyházzal a legszorosabb kapcsolatban volt, az egyházi ügyek intézése körül elfoglalt.

De hát most, mikor a visszahódított állami jogkör ellenértéke gyanánt az egyházi ügyeket kellene kibocsátani hatalmi köréből, a kormány leszáll az előbb elfoglalt elvi magaslatról s maga veszi a kezébe azt a fegyvert, a melylyel az egyházpolitikai javaslat ellenzői harcoltak: most már szó sincsen az állami és egyházi jogkörök elkülönzéséről, hanem a történeti fejlődést tolják előtérbe, a melynek során a katolikus egyház és a magyar állam a legszorosabban összenőtt egymással.

Ez a történeti fejlődés nem akadályozta azt, hogy a katolikus egyháztól megvonassék az a befolyás, a melyet a magyar államra századokon át gyakorolt, de annak már utjában áll, hogy az állam lemondjon az egyházi ügyekre birt nagy befolyásáról; vagyis más szóval az egyház történeti jogai áldozatul estek a modern államélet kívánalmainak, de az állam történeti jogai a modern elméletek ellenére is teljes épségükben fentartandók.

Ez az irányzat hatja át a kultuszminiszternek azt az emlékiratát, a melyben a kormánynak a katolikus autonómia kérdésében elfoglalt álláspontját kifejti s a melyet a kath. autonómiai kongresszus 27-es bizottságának tagjai között is kiosztatott, ezzel is jelezve, hogy csak olyan autonómiai szervezetet dolgozzanak ki, a mely ezeknek az elveknek megfelel, mert különben hiábavaló munkát végeznek, más

alapszabálytervezet nem fog szentesítést nyerni.

Ismertettük annak idején Ivánkovits János rozsnyói püspök munkáját, a mely a püspöki kar többségének álláspontját foglalja magában s a mely a kántorválasztáson s egyházi adók kivetésén kívül az egyházi önkormányzatnak alig biztosít kézzelfogható jogokat, mert a királyi kinevezéstől függő egyházi javadalmak betöltésénél s a tanulmányi és vallásalapok kezelésénél az autonómiai igazgatótanácsnak csak javaslati jogot ad.

Visszhangja ennek a munkálatnak a Wlassits miniszter emlékirata, a mely kijelenti, hogy a míg a legfőbb kegyuri jog ő felségét megilleti, addig az erre vonatkozó gyakorlatot fenn kell tartani. A királyi adományozástól függő egyházi javadalmak betöltésénél a legfőbb kegyuri elhatározásnak teljes szabadsága csonkittalanul fenttartható, tehát semmiféle önkormányzati testület kijelölési joga által nem korlátozható. A kanonoki kinevezéseknél a hármaskör kijelölés megmaradhat ugyan, de ez is csak a püspököt illesse továbbra is.

Megengedi azonban nagy kegyesen a miniszter, hogy megfontolás tárgyává tétessék, vajjon nyujtassék-e az autonómia keretében befolyás a kinevezésekre oly alakban, mely a fenti elvi álláspontot nem sérti. Vagyis ha találtak olyan módot, a melylyel befolyást véltek gyakorolhatni a kinevezésekre kijelölés nélkül is, akkor

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szerkesztői üzenet Etuskának.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Maga bizonyosan haragszik reám Etuska nagysám, haragszik, mert azt hitte eddig, hogy megfedkeztem a maga levélkéjéről, a melyet sebtiben, elbujva a mama szeméi elől, irt meg s olyan ártatlan, édesen kérő arccal adott kezembe, hogy vigyem magammal a szerkesztőségbe, hadd feleljenek arra magának, írják meg mit kell tennie, hogy jól mulasson a mulatságokon, bálokon, mert maga már nagy leány, a kit elvisznek mindenhova, a ki megkapta karácsonyra az első hosszú ruhát.

És lehet, hogy boszusan húzta félre szájacskáját, valahányszor hiába kereste a szerkesztői üzenetek között a magának szólót, lehet, hogy vádolt engem feledékenységgel, talán gyanuba vett, hogy elsikkasztottam levélkéjét és eltettem örök emlékeim közé, pedig mindezt ok nélkül tette, mert ime most, mikor maga talán már reá sem gondol arra, hogy kérdezett tőlünk valamit, midőn selyemfürtös fejcskéje egyik multság mámorát alig feledi, már ismét ujakról ábrándozik, mikor

már talán nem is volna szüksége arra, hogy feleletet kapjon, mert a maga szépsége, üdesége és szellemessége már az első bálon feleslegessé tett minden mesterséges törekvést arra, hogy jól mulasson: most megkísértem igazolni azt, hogy miért késett kérdésére a felelet ilyen sokáig.

Látja, én megfigyeltem magát az első bálon attól a pillanattól kezdve, a mint félénken erősítette fel táncrendjét a ruhája derekát átszorító szalagövré, láttam, mikor az első táncos karján végigsiklott a sima parketten és nem állhattam meg, hogy egy ötödik tourt én is ne táncoljak magával, a mely alatt hallottam, éreztem, hogy kicsiny szíve milyen gyorsan ver a sok-sok tánc miatt, ajka mint mosolyog a gyönyörűségtől és szemében mint csillog a mámor, a mely elszédít, elkábit s a mely belevéve magát minden csepp vérebe, hajszojja egyik táncos karjából a másikéba: tovább, csak tovább . . .

Mikor átfogtam karcsu derekát és kutatva tekintettem arcára, olyan jól esett, hogy nem tesz szemrehányást az elkésett felelet miatt, olyan örömmel láttam, hogy nem is gondol arra s iparkodtam, hogy ne lásson sokszor azon az éjjelen, nehogy eszébe jusson a kérdés, nehogy akkor kérdezzen, hiszen olyan nem szívesen adtam volna arra feleletet.

És a mikor édes mamája gondosan beburkolta meleg köpenyébe, mikor a hajnal pirkadásával hazafelé indultak, láttam, milyen féltve szorítja apró, rózsás ujjai közé az első bál táncrendjét, melynek minden lapja be van írva, néhol egészen sűrűn, a sok táncos nevével.

Tudom, hogy sokszor, nagyon sokszor ábrándozik erről a bárról, tudom, hogy elképzeli azt a maga gyönyöreivel elejétől végig akárhányszor és elbeszéli barátnőinek az elragadtatás hangján és maga azt hiszi, hogy nagyon jól tudja, milyen egy bál, hogy lehet azon jól mulatni; pedig dehogy tudja, dehogy!

Maga nagyon sokat táncolt, mondhatni mindig táncolt; a szünetek alig voltak elég hosszúak arra, hogy legyezőjével lehűtse kissé magát, hogy édes anyja megigazítsa egy-egy rakoncátlan hajfürtjét, mely hamvas rózsás arcát csókolva, nem akart visszasimulni fejcskéjére, hogy egy szalagot, másit feltűzzön, megigazítson, a mely a táncolók forgatagában elveszítette helyét s amint újra megszólalt a zene, nem volt pihenése egy pillanatig sem, ha néha-néha táncost váltva, odapillantott a fiatal és kevésbé fiatal frakkos, attilás seregbe, mely a terem közepén állva várja, hogy a kiszemelt táncosnő helyére érkezék: csak egy vidám, életkedvvel telt embercsoportot látott,

nem zárkozom el annak jóakaratu mérlegelésétől; a ti dolgok hát a körnek illetén való négyzögösítését kitalálni.

A tanulmányi és vallásalapokat a miniszter nem bocsátja az autonómia kezelésébe, mert ez a főpatronátusi jognál fogva ő felsége jogkörébe tartozik, ezt pedig csak állami közgei útján gyakorolhatja a király. Persze azt nem akarja tudni a kormány, hogy a főkegyuri jog nem állami, hanem egyházi természetű jog, s éppen ezért az állami és egyházi jogkörök szétválasztása folytán az egyház szervei útján gyakorlandó, az állami közgeket csak felügyeleti jog illetvén a tekintetből, hogy az állam ennek a jognak a gyakorlata által sérelmet ne szenvedjen. De a miniszter megfordítja a dolgot s azt mondja, majd kezelem én, mint az állam közge az egyházi vagyont, te pedig egyház, majd ellenőrizhetsz, ha ugyan majd hederitek ellenőrző közgeidre, a kiknek semmiféle végrehajtó hatalmat nem adok.

A tanulmányi alapból föntartott intézetek tekintetében a kormány szintén ragaszkodik az eddigi jogviszonynak a jövőben való változatlan föntartásához, azokra az autonómiának más befolyást nem enged, mint amaz intézetek katolikus jellegének ellenőrzését. A katolikus autonómiának tehát joga lesz nyilvántartási könyvet vezetni róla, hogy melyek a katolikus tanintézetek, de azok tanulmányi rendjébe s személyi ügyeibe semmi beleszólása nem lesz.

Persze mikor így végig nyargal a miniszter az egyházi ügyeknek a dolog természete szerint önkormányzati hatáskörbe tartozó egész területén s az egészet a maga számára foglalja le, szinte maga is elrösteli magát, hogy mit is utaljon az autonomikus hatáskörbe s kenetteljesen kijelenti, hogy az autonómia tulajdonképpeni főfeladata az egyházi élet belső művelése, a melyben egészen szabad kezét ad a hiveknek. Ezek csak hadd járjanak a templomba, hadd imádkozzanak, majd a miniszter gazdálkodik az egyház vagyonával s osztogatja kegyenceinek a zsiros javadalmakat.

a melyet olyan vidámnak gondolt, a milyen maga ezen az estén volt.

És ha némelyik táncosával egy egy hosszabb tánc alatt pár szót váltott, még arra sem volt ideje, hogy meggondolja mit feleljen, annyira ujdonság volt ott a maga számára minden, annyira a mámor rózsás ködén át jutott füléhez minden szó, annyira nem volt képes megérteni, hogy az, a mi ott némelyeknek szeméből kisugárzik, nem a tiszta, gyönyörtadó jelen élvezete, a bágyadtság mely másoknál észrevehető, nem a szünetnélküli tánc rövid ideig tartó hatásának eredménye. Maga nem látta azt, hogy a mig magát öt-hat táncos várta türelmetlenül, hogy a nekik ígért tourt elnyerhessék: más leány talán csak minden ötödik-hatodik tourra kapott táncost, s nem gondolt arra, hogy az a jókedv, a mi magánál a gyönyörtől túltelt szivecskéjéből áradt ki, másoknál erőszakolt is lehetett.

Mikor táncosainak részrehajlatlanul mondta a reájuk jutó tour számát, csak annyi különbséget tett közöttük, hogy egyik simán viszi át a legsűrűbb táncoló tömegben is, mig a másik a szabad helyen is kijön a taktusból, de mosolyából egyformán juttatott mindeniknek.

Nem figyelhette meg azt sem, hogy a

Ha pedig ezzel a hivek nem találnak meglegedni, ad még Wlassits ur egy jó tanácsot: gyarapítsák autonómiájukat a püspöki jogok okkupálásával. Ugyan ne hamiskodjék kegyelmes ur! Hát hiszi ön, hogy a püspökök majd törni fogják magukat jogaikból az autonómia javára minél többet feláldozni? Hát hiszen a miniszter ur a maga részéről, mondhatjuk, kitűnő példával jár elől ebben az áldozatkészségben.

Attól ugyan lábra nem áll az az autonómia, hanem meghal, még mielőtt megszületett volna. De hát ez is a tulajdonképpeni cél s Wlassits fog neki örülni legjobban, ha az egész kérdés fölött elénekelheti minél előbb a cirkum dederuntot.

H i r e k.

Pécs, 1898. január 17.

Báró Schönfeld és a tolnai sváb.

A hadseregnek most elhunyt felügyelőjével, báró Schönfeld tábornakszernagygyal esett meg az alábbi epizód, amelyet egy katonaismerősünk beszélt el nekünk. Báró Schönfeld a nyolcvanas években néhány napon át tolnamegyei ismerőseinél időzött s ez alkalommal egyszer korán reggel azzal a szándékkal indult utnak, hogy bejárja a közeli vidéket és napestig haza sem tér.

Dél felé, valamelyik erdő szélén hevert le, hogy fáradtságát kipihenje, amikor hirtelen szélvihar kerekedett, utána pedig olyan záporosó zuhogott alá, mintha kannákkal öntötték volna az égből. Néhány perc alatt a tábornok bőrig átázott. Nem tudta, mitévő legyen? Körülötte nagy víztenger hömpölygött s ámbár haza akart térni, a záporosó egészen megtévesztette és sehogy sem tudott eligazodni.

Egyszerre egy szekér közeledett feléje. Megállította a kocsit és kérte, hogy vigye haza jó borraivalért. Igen ám, csak hogy a szekér már úgy meg volt rakva sváb asszonyokkal és leányokkal, hogy a saraglyán kívül, sehol sem volt hely. Báró Schönfeld nem sokat habozott, hanem felült a saraglyába.

Igy dőcögött tovább a szekér a tengelyig érő sárban, miközben a záporosó is elállt. De nem azért sváb a sváb, hogy ne tudja, kit visz a szekéren s hogy csakugyan számíthat-e jó borraivalóra, mert a bőrig átázott báró Schönfeld külsejéről — mivelhogy a tá-

már harmadik-negyedik farsangot végigtáncolólk milyen kevés élvezetet találnak a táncban, hogy mennyire nem mámorítja el őket a zene, a csárdás jókedve, a keringő simulékony, behizelgő hangja.

De lássa, ha majd megismeri a táncosnőket és táncosokat, ha majd eljön a következő farsang s azon meglepve fogja látni, hogy mennyire távol esett egymástól két ember, a ki azelőtt mindig együtt volt, ha majd maga is fog arra gondolni, hogy vajjon az a fiatalember, a ki talán tetszik is magának, a ki annyira vágyik egyetlen édes, biztató tekintete, szava után s a kinek karján biztosan lejt körül a táncteremben: vajjon az élet forogatai között is olyan biztosan vezetné-e magát, de most, mindjárt, akkor megérti, hogy miért nem akartam én mindezeket elmondani magának ez első bál előtt, mert akartam, hogy egyszer legalább lássa a mulatságot a maga ideális, ártatlan, számítás nélküli lelkének rózsás világításában s megérti, hogy miért adom azt a tanácsot: »Ha jól akar mulatni, ne táncoljon oly sokat, hogy ne legyen ideje a maguk valóságában megismerni a mulatságokat és az abban résztvevőket!«

Tétsi István.

bornok vadászruhában volt — senki sem olvashatta volna le, hogy kicsoda voltaképpen?

— Hát mi legyen az ur? — kérdezte fészkelődve a sváb.

— Talald el, válaszolt báró Schönfeld — s ha eltaláltad, borraivalót adok.

A borraivaló hallására a sváb asszonyok is megszólaltak. Az egyik kántornak, a másik jegyzőnek, a harmadik végrehajtónak nézte.

A kocsik eközben tovább dőcögött, báró Schönfeld pedig elővette illatos keszkenőjét és megtörölte atázott fejét és arcát. A szokatlan szagra a sváb kocsis hirtelen hátrafordította csupasz képét és így szólt:

— I wasz, wasz szé szan! (Tudom, hogy maga kicsoda.)

— Nos, hát ki vagyok? — kérdezte kíváncsian a tábornok.

A sváb legény erre hátracsapta a sapkáját s tágra nyitott szemmel nagy tudákosan odavágta:

— Szé szan a Kirche'vater. (Maga egy sekrestyés.)

A tábornok alig bírta a kacagást visszafojtani, aztán megkérdezte az atyafitól, hogy hát honnan tudja ezt.

— Hát csak onnan — válaszolt a sváb — mert a mi sekrestyésünknek is olyan tömjénszaga van, mint magának.

Mikor aztán a szekér a községbe ért, Schönfeld báró leszállt a kocsiról s jó borraivalóval ajándékozta meg a svábot. Ez pedig kétségkívül azzal a meggyőződéssel hajtott haza, hogy ilyen gavallér sekrestyés aligha van több a föld kerekiségén.

Napirend 1898. január 18-án.

Naptár: kedd, jan. 18. — Róm. kath.: Piroska. — Prot.: Piroska. — Görög-kel. (jan. 6.) Vízkereszt. — Zsidó: Tebeth 24. — Nap kél 7 óra 26 perckor; nyugszik 4 óra 22 perckor. — Hold kél 3 óra 47 perckor éjjel; nyugszik 11 óra 56 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: »Faustocska«, operett.

— (A város részvétele a püspök-beiktatáson.) A városi törvényhatóság tagjai ma délelőtt 11 órakor igen szépen látogatott értekezletet tartottak a városháza közgyűlési termében, hogy a város részvételét *Hetyey* Sámuel püspök beiktatásán megbeszéljék. A bizalmas természetű értekezleten *Majorossy* Imre polgármester elnökölt s a megjelentek között ott láttuk *Troll* Ferenc, káptalani helynököt, *Incédy* Dénest, *Károly* Ignác apátplébánost, *Magenheim* József belvárosi plébánost, *Zavaros* Péter tanácsnokot, *Bánffay* Simon közjegyzőt, *Erreth* János ügyvédkamarai elnököt, *Salamon* József tanfelügyelőt, *Dragonescu* Döme pénzügyigazgatót, *Szuly* János és *Bodó* Aladár ügyvédek. A polgármester megnyitván az értekezletet, annak kívánságára megtette az előterjesztést, hogy mily módozatok szerint vegyen részt a város közönsége a püspök beiktatásán. Folyó hó 27-én reggel 8 órakor a városi képviselőtestület a székesegyházban tartandó *beiktatási ünnepélyen* teljes egészében fog résztvenni. A 11 órakor végződő beiktatás után a képviselőtestület *Majorossy* Imre polgármester vezetése alatt fog *tisztelegni* a püspöknel, s őt a polgármester fogja a város nevében üdvözölni. Mivel a püspöknek Nadasdról Pécsre való jövelele egész csendben történik s így a város határan fogadtatást rendezni nem lehet, e helyett, hogy a város örömeinek mégis kifejezést adhasson, a város köz- és magán-épületei *zászlókkal láttatnak el*, este pedig *kivilágítás lesz*. A sétatér *lampionokkal láttatik el* s a katonazenekar felkératik, hogy 7—8 óra közt a sétatéren hangversenyt adjon, a Pécsi Dalárda pedig a püspöki palotában szerezénadót rendez az új püspök tiszteletére. Végül, mivel fátyásmenetre az idő nem alkalmas, a város e helyett *háromszáz forintot oszt ki* a városi szegények között a nevezetes ünnep al-

kalmából. — A polgármester ezen előterjesztését egyhangu lelkesedéssel fogadta az értekezlet. Egyes részletekhez hozzászóltak *Troll Ferenc*, *Záray Károly*, *Bolgár Kálmán*, *Erreth János* és *Papp József* s ezután határozatba ment, hogy mindeme intézkedésről a város lakossága falragaszok útján értesítendő s végül, hogy az iskolákban a beiktatás napján szünet legyen. Ebben így megállapodván, az értekezlet háromnegyed tizenkettőkor véget ért. — Itt említjük meg, hogy *Trizler Károly* alispán is értesítette már a megyei tisztikart és a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy a beiktatás napján a székesegyházban az ünnepélyes istentiszteleten s utána a tisztelgésen is megjelenjenek. Gyülekezés f. hó 27-én fél 8 órakor a vármegyeházán.

— **(A pécsi polgári kaszinó estélye.)** Nemzeti színű zászló lengett szombaton egész nap a polgári kaszinó épületén, hirdelve, hogy a kaszinó is ünnepet rendez, szívesen látja a tagok családait, kellemes szellemi élvezetet készítvén elő számukra. Az előkészületeket nem hiába tették, mert szép számmal jelentek meg az estélyen a tagok és hozzátartozók, betöltve a termeket, körülülve a rögtönzött asztalokat, mivel a rendszeres használatban levők kevésnek bizonyultak és vacsorázás közben, poharak mellett élvezettel hallgatták a műsor minden egyes számát, melyeket tényleg a legjobb erők szolgáltatnak. Ugy *Taky* ur, mint neje sz. *Schlauch* Anna urhölgy a város legkedveltebb műkedvelői közé tartoznak s ma is elragadták a hallgatóságot gyönyörű énekükkel, úgy hogy a műsorba felvett részekén kívül befejezésül még egy duettben előadott magyar dalt kellett énekelniök, melyet zajos tapsokkal jutalmaztak. — A *polgári daloskör* a karok harmonikus összecsengésével, igen szépen adta elő népdalait, dr. *Vörös Nándor* ur ujjai alatt pedig életet látszott nyerni a zongora, midőn magyar dalait saját felfogása szerint, minden érzését játékába öntve, eljátszotta. — *Kozáry Gyula* ur felolvasásában ügyesen vázolta egy jó férj kellekeit, közben lerántva a leplet azon manipulációkról, melylyel a legjobb férj is iparkodik bájos kis zsarnokának szeméibe port hinteni. Felolvasását azzal a kellemes előadással tartotta meg, mely leköt és élvezetet nyújt még gyenge felolvasni való előadásánál is, képzelhető tehát a siker a jelen esetben. A műsor befejeztével a jelenvolt fiatalság zajosan követelte saját privilegiumaként a táncot is s *Vész* Albert zongorajátékára csaknem három óráig táncoltak, mi arra birta az estély rendezőit, hogy jövőre estélyei alkalmával zenéről is fog gondoskodni. Az estélyen jelen voltak: *Bencenleitner Lajosné*, *Bencenleitner Imréné*, *Bencenleitner Sándorné*, *Csernics Józsefné*, *Eötvös Gusztávné*, *Hoffmann Sándorné*, *Reberics Imréné*, *Szabó Gyuláné*, *Szeibert Fülöpné*, *Taky Gyuláné*, *Verle Károlyné*, *Végh Lajosné*, *Auguszt Gizella*, *Bencenleitner Irma*, *Eötvös Ilka*, *Ivánovics Etel*, *Lampater növ.*, *Martinec Karola*, *Orf növ.*, *Reberics Gizi*, *Sperl Mili*, *Verie Annus*.

— **Iparossegédek figyelmébe.)** *Schmelcer* Ferenc, helyettes iparhatósági biztos, felhívja az ipartestület tagjainál alkalmazásban álló iparossegédek, hogy a szervezendő ipartestületi betegsegélyező pénztárnak a békéltető bizottság által megállapított alapszabályai felülbírálatára nézve f. hó 20-án délelőtt 11 órakor az ipartestület hivatalos helyiségében tartandó gyűlésen megjelenjenek.

— **(Halálozások.)** Özv. *Keresztes* Jánosné szül. *Simon* Teréz, életének 83-ik évében, meghalt. Temetése kedden délután 3 órakor lesz a megye-utca 2. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét szerdán délelőtt 8 órakor tartják a belvárosi plebániatemplomban. — Özv. *Kaufmann* Józsefné szül. *Hoher* Eleonora, életének 79-ik évében meghalt. Temetése szerdán délután 3 órakor lesz a Deak utca 2. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 21-én reggel 9 órakor tartják

a belvárosi templomban az elhunyt lelkiüdvéért.

— **(A pécsi Kath. Kör)** jövő hó 19-én saját helyiségében zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté este fél kilenc órakor.

— **(Baranyavármegye hivatalos lapja.)** Tegnap jelent meg a megye hivatalos lapjának első száma, melyet *Várady* Ferenc, megyei tb. főlevéltáros szerkeszt és ad ki. A hivatalos lap megjelenik minden vasárnap s közli hetenkint a megyére vonatkozó vagy a megyéhez megküldött összes rendeleteket és hivatalos értesítéseket. A hivatalos lap előfizetés útján is megrendelhető egyévre 10 koronáért.

— **(Veteránok bálja.)** A Scholtz féle sörcsarnokban tartott ez az egyesület igen sikerült mulatságot, mely ugy látogatottságára mint anyagi sikerére nézve meghaladta a várakozást. Bálanyául özv. *Sauska* Ödönné szül. *Cseh* Mária urnőt kérték fel, ki szívesen teljesítette öhajításukat s bár maga a mulatságon meg nem jelenhetett, annak anyagi sikerét emelendő 50 frtot küldött a költségek fedezésére. A mindvégig jó kedvvel fűszerezett mulatságon részt vettek: *Boda Geróné*, *Csáki Jánosné*, *Cirják Antalné*, *Copf Pálné*, *Donner Antalné*, *Felber Ferencné*, *Fogl Istvánné*, *Herceg Imréné*, *Martines Józsefné*, *Majerszky Józsefné*, *Németh Mihályné*, *Pécsi Györgyné*, *Sándor Andrásné*, *Sukorai Ferencné*, *Szator Józsefné*, *Szamicsek Antalné*, *Szabó Józsefné*, *Vadlek Jánosné*, *Berhard Erzsé*, *Bughard Hedvig*, *Bóhm Erzsé*, *Copf Mariska*, *Farkas Teréz*, *Gent növ.*, *Jilli növ.*, *Losz Mariska*, *Mészáros Irén*, *Páhok Karolin*, *Perlaki Juliska*, *Rohárt Józsa*, *Sebők Anna*, *Sánta Irén*, *Szatur Etel*, *Sonekker Erzsé*, *Szabó növ.*, *Szamicsek Gizella*, *Szikszay növ.*, *Traubet Emma*, *Vinkler Terka*. Felülfizettek: Özv. *Sauska* Ödönné szül. *Cseh* Mária 50 frtot, *Borza József* 2 frt, ifj. *Piribauer János* 1 frt 50 kr, *Donner József* 1 frtot, *Alt Alajos*, *Boda Géza*, *Bors Marci*, *Cirják Antal*, *Copf Ede*, *Farkas János*, *Fillipovich Andor*, *Ganter Ferenc*, *Heilek Vencel*, *Jahn András*, *Nemec Mihály*, *Paul Károly*, *Reeh György*, *Schwarz Henrik*, *N. N.* 50—50 kr, *N. N.* 70 kr, *Sebők Gyula* 60 kr, *Tibold Lajos* 40 kr, *Dreher Károly* 30 kr, *Schmidt Antal* 20 kr. Összesen 64 frt 70 kr.

— **(Harcias testvérek.)** *Zay* János és *Zay* József, komlói bányászok, a korcsmában megorroltak valamiért *Pintér* János nevű társukra és harcias hangulatban lévén, elhatározták, hogy megverik. Ki is mentek előre a korcsmából és egy-egy vastag, szöges léccet kiszakgatván a kerítésből, így felfegyverkezve várták *Pintért*. Mikor az hazafelé indult, az utcán rátámadtak és a lécekkel leverték. A harcias testvéreket a véresre vert ember feljelentette a sásdi járásbírósnál.

— **(Frankl Móric fejszámoló művész.)** Egy régi közmondás szerint »senki sem próféta a saját hazájában«. Önkéntelenül is ezt a szállóigét juttatja eszünkbe *Frankl Móric*. Nem azért, mintha ő nem találna elég sokat az ujságokban, különösen ha nincs más anyag: de valami földöntúli adomány az, a mi neki is osztályrészül jutott, a mit más nem szerezhet meg a legnagyobb szorgalom által s a miért ő neki semmit sem kellett fáradsnia, a mivel — mondhatni — csodákat tesz, anélkül, hogy még ő maga is meg tudná magyarázni a módot, a mely által a nézők és hallgatók csoportját bámulatra ragadó számösszegeket kiszámítania sikerül. Egy-egy előadását nagyszámú közönség hallgatja végig, olyan feladatokat adnak fel neki, melyeknek kiszámításával egy matematikus félnapokig elvesződik s ő pár perc, sőt pillanat alatt kimondja az eredményt, a mely bizonyosabb, mintha száz ellenpróba után lenne meghatározva. Mikor némely esetben a feladó nem helyesli az eredményt, még egyszer utána számít és rendszeren megmarad állítása mellett, esetleg figyelmeztetve az illetőt, hogy milyen mellékszámítást hagyott a figyelmen kívül.

Igy a többek között egy példa szerint azt kellett megmondania, hogy mennyit takarít meg valaki 50 éves koráig, ha 17 éves korától kezdve maga borotválkozik és pedig egy ideig háromhetenkint, majd két hetenkint, hetenkint számítva egy borotválkozást 15 krajcárral, utóbb pedig minden három napra. Mikor az eredményt megmondta és az a példa feladójánál feljegyezve levő összeggel nem egyezett, egész határozottan állította, hogy az ő számítása helyes és onnan ered a különbség, mert ő a szőkőveket is figyelembe vette, a mit az illető tenni elmulasztott. Mig az eredményen gondolkodik, arcán az az erős munka, melylyel agya működik, olyan kifejezetten visszatükröződik, de különben nem hiányzik nála a feltaláló képesség sem, melylyel a vicces kérdésekre ügyesen megfelel. Így a szintársulat egyik tagjának, ki arra szöllította fel, hogy számítsa ki, mennyi adóssága van neki, azt telelte: »Hiszen kegyednek már senki sem hitelez.« Kedden az Otthonban lesz előadás.

— **(Füredi élet.)** Balaton-Fonyódon *Vadkerty* testvérek, szálloda és fürdőbérlok folyó hó 29-én társasvacsorát rendeznek, zenével egybekötve.

— **(Szociálista botrány a templomban.)** A szociálista mozgalom eddigi történetéből azt tudtuk, hogy a szociálistának se vallása, se hazája. Bizonyítja ezt az eddig a vallásosság hírében álló darázsi sokacok által a templomban okozott botrány is. Midőn ugyanis *Jákics Szilveszter* plébános a templomban tartott szent beszéd közben áttért a szociálistamusra, a templomban levő közönség nagy lármát csapott és a papot szidalmazva elhagyta a templomot. A mise alatt a botrányok újra ismétlődtek. Ebben az ügyben ugy a világi, mint az egyházi hatóság vizsgálatot indított.

— **(A pécsi Dalárda)** folyó hó 26-án (szerdán) a Vigadó termében táncal egybekötött alapszabályszerű Dalestélyt tart. Műsor: 1. Honfidal, *Huber* Károlytól. 2. Kátana az örhelyen (baritonszóval), *Abt* Ferencről. 3. Esti dal, *Hoffer* Károlytól. 4. Elvennélek, *Erkel* Ferencről. Az estélyen *Farkas Sándor* zenekara játszik. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Elnyomott tűz.)** Ma reggel az irgalmasrend házában a gazdasági épületek közt a disznóhusfűstölő konyhában tűz támadt. A megégés veszedelmének voltak kitéve a különféle izletes kolbász, sódar és oldalastélék, de a cselédség még idejekorán futott segítségért a városházára, honnan egypár tűzoltó átszaladt és a cselédek segítségével elocsolta a tüzet. Így hát semmi kár sem történt.

— **(A korcsolyázás áldozata.)** *Takács* Sándor, budapesti 11 éves fiu, az ujév alkalmából lentvolt Nagyszokolyon özv. *Takács* Józsefnénél. Egy izben magához vette a korcsolyáit s azzal a szándékkal ment el hazulról, hogy a Dunán Pincehelyig korcsolyázik, hogy ott lakó rokonait meglátogassa. Azonban ott ki sem látta; a fiu azóta eltűnt s mert Budapestben lakó szüleinél sincs, azt hiszik, hogy a Dunába vészett.

— **(A Pécsi Torna-Egyesület.)** február 5-én a »Vigadó« összes termeiben a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett zászló-alapja javára zártkörű jelmez-táncvigalmat rendez. Műsor: 1. Olimpiai játékok. 2. Harcra hívás (Ha még egyszer azt üzeni . . .) 3. Harc. 4. Béke. 5. Nicke lelkesíti az ifjút. 6. Pallas felfegyverezi az ifjút. 7. Pallas harcba vezeti az ifjút. 8. Pallas védi a harcost. 9. Nicke megkoszorozza a győztest. 10. Romantia elpusztítása a rómaiak által. 11. Az Athene-templom homlokzata Aiginában. 12. Honvéd emlékszóbor. 11 órakor (közkívánatra): Márványszobrok a görög előidőkből, meglepő hasonlaltal bemutatva, egészen új alakzatokkal. Belépti-díj: Személyjegy 80 kr., pártoló-tagoknak 50 kr.; családjegy (3 személyre) 2 frt, pártoló-tagoknak 1 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók: Meissner Lajosnál (Ferenciek-utca), *Poth* Gábornál (Kossuth-utca),

az egyleti tagoknál és este a pénztárnál. Kezdeté 8 órákor.

— **(Bűnből a halálba.)** Kleiszer Márton kis-köszegi mézároslegény derék, jóra való ember volt. Vasszorgalmával, kifogástalan magaviseletével méltán érdemelte ki főnökének, Grimmer József ottani vendéglős és mézárosnak bizalmát. Egyszer azonban megismerkedett a falu egyik szép leányával, amely ismeretségnek költségeit nem tudta a saját jövedelméből fedezni s így rossz utra térvén, gazdája pénzét kezdte megdézsmálni. De rajtavesztett, mert gazdája egy napon a pénzek elszámolására hívta fel, mely felhívásnak azonban pontosan nem tehetett eleget. A büntetés félelmétől egy sötét gondolat villant meg az agyában. Sirva bucsuzott el a kedvesétől s egyenesen a Dunának tartott. Ott egy csónakba ült s a közepéig evezve a vízbe ugrott. Holttestét csak másnap fogták ki.

— **(Uj táviróállomások.)** A kereskedelmi miniszter a Szegzárd-báttaszéki helyi-érdekű vasutnak Tolnavármegyében fekvő Decs, Őcsény és Pilisberek állomásait állami és magántáviratok kezelésére felhatalmazta.

— **(Szenzációs elfogatás.)** Tassy Sándort, a miholjáci rablógyilkosság egyik tettesét és a négy és fél év előtt Lancsukon agyonlőtt Kis-Korsós József egyik cinkostársát Mohácsra elfogták. A csendőrség neszét vette, hogy Tassy Sándor pénteken Mohácsra látogatott azon borzalmas szándékkal, hogy egy szegzárdi bajtársával Mohácsra rablógyilkosságot kövessenek el. — Az is jelentett, hogy Tassy erősen fel van fegyverkezve, ezért Fodor Mihály siklósi, most ideiglenesen Mohácsra vezényelt csendőrőrmester, Molnár Ignác őrsvezető és Kostánci István városi káplár, 3 csendőr és 4 rendőr kíséretében Papp János házára, hol Tassy rejtőzködött körülvették és Molnár Ignác őrsvezető elszánt bátorsággal elsőnek nyitott be a konyhába, hol Tassy nőrokona Szekeres Józsefné éppen a meszeléssel foglalkozott. Ez az asszony, midőn a berontó őrsvezetőt meglátta, halálsápadt lett, remegni kezdett és a meszelőt ki is ejtette a kezéből. Az őrsvezető Tassy holléte iránti kérdésére remegve mutatott az ajtóra. A bátor csendőrőrsvezető benyitott a szobába fegyverét készenlétben tartotta és megadásra való felszólítás után az utána tóduló csendőrök által Tassyt nyomban megvasaltatta s így ártalmatlanná tette. Tassy Sándor egészen urasan van ruházkodva; saját állítása szerint a négy és fél év alatt Szerbiában volt huzamos ideig és a Vaskapunál is dolgozott. A foglyot a városháza rendőrségi laktanyájába vitték, ahol a késő esti órákig nagy sokaság leste a rablógyilkos átszállítását a csendőrségi laktanyába. Helyén volna, ha a főszozolgabíró az ügyes taktikával történt fogásért a bátor csendőrőrmestert és őrsvezetőt, úgy a városi káplárt az illetékes felsőbbség elismerő figyelmébe ajánlaná.

— **(A multság vége.)** Saff Péter és Vokál János cselédemberek nagyot mulattak az éjszaka. Nagy későn, illetve inkább már korán betértek a Pannonia-kávéházba, a hol hozzáfogtak törni-zúzni, úgy hogy a személyzet a rendőrségért futott el. Mire azonban ezek megérkeztek, a sok szesz egészen elbágyasztotta a pusztító kedvű embereket, különösen Saff Péternek annyira megártottak az éjszaka fáradalmi, hogy be kellett szállítani a kórházba.

— **(Családi dráma.)** Loósz János duna-kömlödi lakos már régóta per-patvar között élt nejével, született Sziegvart Rozáliával, a kit végre magától el is üldözött. A szegény asszony nem is sajnálta, hogy a durva természetű férjétől meg kellett válnia, csak azt követelte, hogy a vagyon felét adja neki. Erről azonban a férj hallani sem akart. Az elüldözött asszony a napokban azután megtudta, hogy férje nincs otthon s ezt az alkalmat felhasználva, elment férje lakására és az ólból elhajtott 2 darab malacot. Loósz amint

hazajött s megtudta a történeteket, rohant neje lakására, és addig ütötte agyba-tóbe, míg ki nem vallotta, hogy a malacokat Holcer Sándornál rejtette el. A felbőszült ember ekkor véreben hagyva a szerencsétlen asszonyt, Holcerhez futott, a kit szidalmazva megtámadott és ütlegelni kezdett. Ezt látva Ring Péter, Holcer veje, apósa segítségére ment és leterpérték Loósz Jánost és kődarabokkal addig ütötték fejbe, míg szava el nem állott. Loósz haldokolva vitték a lakására, a kinek neje is a kapott sérülések következtében oly rossz-szul van, hogy a bíróság ki sem hallgathatta.

— **(A baja báttaszéki dunai hid.)** Percel Dezső belügyminiszter nagybátyjának, Percel Miklós, Baranyamegye volt főispánjának, látogatására nemrég Baján volt. A város törvényhatóságának tisztviselői kara dr. Hegedüs Aladár polgármester vezetése alatt tisztelgett a miniszternél, aki ez alkalommal a nála tisztelgők előtt azt a megjegyzést tette, hogy a baja-báttaszéki dunai hid tervei már készen fekszenek a kereskedelmi miniszteriumban. Tehát végre mégis meglesz a baja-báttaszéki vasuti hid; ámbár, hogy mikor, az még a jövő kérdése.

— **(A dezentor.)** Megunta a katonaleletet az 52-ik gyalogezrednél Budapesten Gerham András, közlegény. Fogta magát, hogy a neki nem tetsző gyöngyéllettől szabaduljon, megszökött a Nádasdy-kaszárnyából, magával vivén a rajtalevő baka-mundért is. A szökevény katonát most keresik.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** jövő vasárnapi thea-uzsonnáján Odry Lehel és Stella Laura énekesnő fognak énekszámokat előadni, Kovácsffy Mimi k. a. pedig szavalni fog. Jövő hó 2-án a nőegyletben nagy farsangi vásárt rendeznek. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy a Vöröskereszt-egylet is fog farsangi estélyt rendezni, a farsang utolsó hétfőjén, a Nemzeti kaszinóban.

— **(Gyémánt.)** Ezen gyémánt — a rendőri lapban csillog, mint körözött érték. Értéke pedig a törvényszék előtt van, amely keresteti országszerte, hogy a börtönbe tesse, mert ez, mint már ugy is kitalálta mindenki, egy eleven gyémánt, a keresztnevéen Sándor. Nem tett ő semmit, a körözött gyémánt, — csak sikkasztott. S ennél fogva kiadja a rendőri ujság a személyi rajzát, hogy 22 éves ifju még és már is oly nagy szélhámos. Egy jó tulajdonsága is van azonban. Az, hogy nem — pécsi.

— **(Hamis ezüst forintosok.)** Mint értesülünk, a rendőrségnek megint több hamis ezüst forintos került a kezébe, a melyeket arról lehet felismerni, hogy latin szövegű köriratukból hiányzik a Viribus unitis jel-szó és hogy színük szürke, fénytelen. Ajánljuk a közönség figyelmébe ezt a körülményt, nehogy ilyen értéktelen hamis utánzatokhoz jus-sanak.

— **(Gyujtogatások a tolnai laktanyában.)** A tolnai laktanyában régebben történt tüzesetek mikénti keletkezését, dacára a megtartott erélyes vizsgálatoknak, nem lehetett tisztán kideríteni. Most aztán olyan gyanus dolognak jöttek a nyomára, melyből azt lehet következtetni, hogy a tüzesetek valószínűleg gyujtogatásból eredtek. Az eset a következő: Braun Sándor tolnai lakos takarmányszállító munkásai ugyanis a tolnai laktanyába szállított széna között rongyokba tekert s félig már elégett gyufaskatulyát találtak. Midőn ebben az ügyben a vállalkozót kihallgatták, azt vallotta, hogy ő az elmúlt évben Koleszár Ferenc faddi birtokostól vett 1500 mm. szénát s ezt baglyába rakatta, később azután ezt a szénát munkásaival más szénával kevertette össze, s ekkor találtak közte rongyokba tekert gyufaskatulyát, mely felerészben égett volt. A munkások a talált gyufaskatulyát Flesch Adolf felügyelőnek, ez pedig neki adta át. Mátis őrnagy értesülvén a gyanus esetről, erélyes vizsgálatot rendelt el és a szénakötegeket a legénységgel feloldatva, Dragománovics

Vince dzsidás egy hasonló dobozt talált, Finta nevű őrsvezető pedig három kötegben 4, 3, 2, szál gyufát lelt. A katonaságnak a laktanyában ezentul csupán svédgyufát szabad használnia.

— **(Teljes napfogyatkozás.)** E hónap 22-én teljes napfogyatkozás lesz, melynek legérdekesebb részét nem Európában, hanem Afrikában, Indiában lehet csak meglátni, ami nagy bánatot okoz az európai csillagászoknak. Pedig a beálló teljes napfogyatkozás nagyon is érdekes lesz, mert a hold most a földközelpontban van s így tányérja nagyobbak látszik, mint a napé és a fogyatkozás teljessége idején úgy elfödi a napot, hogy széle 19.2 ivmásodperccel tulszárnyalja a nap szélét. A napfogyatkozás tehát nagyon teljes és érdekes lesz. Csakhogy a természet pazarló és legszebb csodáit olyanokkal bámultatja, akik nem értenek hozzá. Természetesen mi európaiak is látunk valamit a napfogyatkozásból, csakhogy ez nagyon is részleges lesz és nagyon jelentéktelen.

— **(Kevés a gyilkos szerszám.)** Amióta olyan sűrűn hangoztatják a világbékét és minden nagyobb városban egyesületek alakulnak a béke megvédésére és szilárdítására, azóta egyre-másra kitűnik, hogy kevés a gyilkos szerszám. Mert ha nem volna kevés akkor nem törnék a fejüket különben tiszteltreméltó uri emberek mindig csak azon, hogyan lehetne a már meglévő fegyvereket tökéletesíteni vagy számukat egész ujak feltalálásával szaporítani. A békét, melyet a békeegyesületek tűztek napirendjükre, nem ezeknek akadémikus fejtegetései és okos tanácsai védelmezik meg, hanem a gyilkos szerszámok. Azokban a magazinokban, melyek tele vannak különféle rendszerű puskákkal, szuronyokkal száz halált osztogató ágyukkal, azokban őrzik a békét; a gyilkos szerszámok tartják féken mindig a kitörni kész erőket, mert fél mindenki attól a pillanattól, amikor emberek kezébe adják a gyilkos szerszámokat, melyek így egyszerre életre kelnek. Telve vannak a magazinok, egész szuronyerdő van mindenütt és mégis kevés a gyilkos szerszám. Akármiféle új felfedezés történik, mindjárt megkísérlik, nem lehetne-e azt a hadviselés céljaira kihasználni? Alighogy használatba vették a motoros-kocsikat, mindjárt kipróbálták, mennyiben lehet ezeket a katonaság céljaira felhasználni; mihelyt általánosabban használni kezdték a kerékpárt, rögtön ráültették a katonákat is és nemsokára egész kerékpáros-osztályokat szerveztek; most meg az a legújabb hír érkezik, hogy a villamosságot is a gyilkos szerszámok számának szaporítására akarják felhasználni. Természetesen Amerikából érkezik a hír. Onnan, ahol csaknem minden új dolog születik. Amerikából ugyanis azt jelentik, hogy Ohióban az amerikai kormány elé két felfedezést terjesztettek, amelyek éppen nem látszanak lehetetleneknek és nagyon eredetiek. Ez a két felfedezés: villamos kard és villamos lasso, melyek villamos kiütésekkel fogják az ellenséget megsebesíteni. Szóval ismét új gyilkos szerszámokat találtak ki, de azért ez még mind kevés. Még jóval többnek kell lenni, hogy a békeegyesületek békében tanácskozhassanak a békéről.

— **(Lesz-e még tél?)** A természet megfigyelői erre a kérdésre határozott nemmel felelnek. Alapítják pedig ezt a kategorikus véleményét az állatok ösztönére, mi ritkán csal. A vadludak napok óta csoportokban huzódnak észak felé; gyakran halljuk éjente az átvonuló vizimadarak füttyölgetését. A varjúk és csókák nem sereglenek, egészen eltűntek a lakott helyek tájékáról s a vadgalambok ezernyi ezrei lepik el a vetéseket. Mind ez jó, meleg időjárás bekövetkezését és tartósságát jelenti, minélfogva könnyen megeshetik, hogy már február elején megkezdődik a tavaszi szántás. A gazdák örülnek a korai tavasznak, mert a teletetés az idén sok helyütt nagy gondot okoz. A múlt évben termett szalás takarmány nem sok és kevés táp-

erővel bír; az idén a krumplics pedig rothad, minélfogva az erőtakarmányhoz kell nyúlni, az pedig drága.

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pécssett Király-utca (Hattyu-épület.)

Művészet, irodalom.

○ **Coulisset ur** második előadásban került szombaton színre — a mint a színházlátogatók mondják — szép közönség előtt, Azonban Coulisset ur alighanem nagyobb társaságban szokta elfogyasztani az ingyen, vagy magyarán mondva potya-vacsoráit. Coulisset ur tényleg jobb sorsra érdemes. Mert hát a nézőtér sokkal népesebb is lehetett volna ám s a kik nem nézik meg Coulisset urat, csak önmagukat büntetik, mert a bohózat ügyes fordulatai és szellemes ötletei igazán folytonos derűtségben tartották a közönséget. Ebben a főérdem az Andorffy Péteré, ki a címszerepben fényesen csillogtatta tehetségének a finomabb komikumra való rátermettségét is, remek játékaival egy percre sem ejtette el a közönség élénk érdeklődését. Az elismerést méltán megérdemli még Bognár tábornoka és Angyal Ilka Rozinája; Csiky is meglehetősen megküzdött a nem neki való szereppel, míg a Delli helyett beugró Bihari már kevésbé felelt meg. P. Kovács Mariska jó játékaiból szintén levont valamit kezdődő náthája. H. Körösi Juci takaros és ügyes kis szobacicus volt, mit néhány jobb ismerőse a tapson kívül egy csinos csokorral is méltányolt. Hiszszük, hogy Coulisset ur még nem egy kellemes estét fog nyújtani a közönségnek. (Tsi.)

Farsangi naptár.

Január 19. A graziana társaság estélye a Vigadóban.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtzsörházban. — Az esti tánciskola próbája a Vigadóban. — Barcsi jótékony nőegylet thea estélye. — Dárdai Kaszinó táncestélye.

Január 23. — Polgári bál a Scholtzsörházban.

Törvénykezés.

§ **Szájhős ember, verekedő menyecskék.** Annak idejében sokan mulattak Püspök Bogádon az ifju *Gulyás* János esetén, a ki egy menyecskéről indiskrétné megjegyzést talált hírül bocsátani, s a kit emiatt egy pár asszony egy alkalommal megfogott, a kerítéshez kötözött s ilyen ártalmatlan állapotában alaposan elagyabugyált. Ezen esetből kifolyólag egész halom panasz merült fel, becsületsértés, rágalmazás, könnyű testisértés, magánlak megsértés vádjával, úgy, hogy nagyra nőtt a peres akta a törvényszéknél és Püspök Bogád községének csaknem fele be volt idézve. A tárgyalás alatt pikáns részletekre volt kilátás és e miatt zárt ülés rendeltetett el, a mely azonban nem lett megtartva, mert a panaszosok érezték, hogy mindnyájan bünösök s büntetés nélkül alig menekülne egy is közöttük, így aztán visszavonták mindannyian panaszukat, és miután jövőre nézvefigyelmeztetve lettek a békéséletre és a civakodás elkerülésére: kibékülve távoztak haza falujukba.

§ **A betegpénztári tagok járulékainak visszafizetése.** A biztosított pénztári tagok részéről a betegsegélyző pénztárak ellen a befizetett járulékok visszafizetése iránt támasz-

tott követelések elbírálása nem az iparhatóságok hatáskörébe, hanem az általános magánjogi szabályok alapján a polgári peruttra tartozik. E tárgyban a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a következő rendeletet intézett Pécs t. h. városi tanácsához:

Werb József Szabolcs-bánya-telepi lakosnak a pécsi általános munkásbetegsegélyző pénztár ellen a pénztár kötelekéből történt kizárása miatt benyújtott panasz tárgyában a város tanácsa részéről hozott s az elsőfoku iparhatósági határozattal egybehangzó másodfoku határozatot, mely a pécsi általános betegsegélyző pénztárnak amaz eljárását, hogy panaszos Verb Józsefet, mint nem a pénztár területén lakó önkéntes tagot, a pénztár kötelekéből kizárta, jóváhagyólag tudomásul veszi; a kizárás folytán azonban a betegsegélyző pénztárt a panaszos részéről befizetett 18 frt 72 krnyi járuléknak visszafizetésére kötelezi: a betegsegélyző pénztár részéről a törvényes határidőben beadott felfolyamodás következtében felülvizsgálat alá vettem. Ennek eredményéhez képest az idézett másodfoku iparhatósági határozatot meg nem felebbezett részében érintetlenül hagyom, ellenben megfelebbezett ama részében, melyben a pécsi általános munkás-betegsegélyző pénztár a panaszos részéről befizetett járulékok visszafizetésére köteleztetett, az elsőfoku határozatnak idevonatkozó részével együtt törvényszerűség hiánya miatt ezennel harmadfokulag megsemmisítem, s panaszos Werb Józsefet igényeinek érvényesítésével a rendes polgári peruttra utasítom; mert a panaszos részéről a pécsi általános munkás-betegsegélyző pénztár ellen a befizetett járulékok visszafizetése iránt támasztott követelés jogalapja nem az 1891. évi XIV. t. c.-ben gyökerezik, s mert a biztosított pénztári tagok részéről a betegsegélyző pénztárak ellen a befizetett járulékok visszafizetése iránt

HETEDIK FEJEZET.

A grófné néhány napos lázzal fizette meg a holdvilágbrándozást. Giorgio a klubjában tudta meg, hogy beteg fekszik; San Damianotól és Collitól hallotta, akikkel együtt ebédelt. Nata nem adott életjelt magáról, még csak pár sort sem irt, mint máskor tenni szokta, ha azt akarta, hogy meglátogassa. Így tehát azt kellett hinnie, hogy a szerencsés ut-tal, melyet az estélyen kívánt neki, véglegesen elbucsuzott tőle. Mégsem tudta magát visszatartani s a grófné villájába ment, hogy az egészsége után tudakozódjék. Szembetalálta magát a grófnéval, aki éppen sétára készült. Barátságosan kezét nyújtott La Ferlitának, mintha semmi sem történt volna köztük.

— Már sokkal jobban vagyok — mondta. Elkísérhetne, ha jobb dolga nem akad.

A della Pergola színházig menet, keveset beszéltek. Giorgio mentegetődzött, hogy csak most hallott a grófné betegségéről. Nata csak az unalom miatt panaszkodott.

— Jól tette — mondta Nata a páholyában mögötte ülő Giorgonak, hogy nem utazott el, mielőtt egy Isten hozzádot nem mondott nekem. Fájt volna, ha nem láthattam volna viszont, legalább még egyszer, — utoljára.

ő egy száműzetésre ítélt forradalmár volt; egy lengyel, sőt azt hiszem zsidó is, akinek nem volt egyebe, mint a vadászpuskája. Ő gyűlölt engem, mert én is az ő zsarnokainak fajához tartoztam, azok közé, a kik őt Szibériába küldték és az anyját, feleségét korbácsokkal kergették... Én szerettem őt, mert gyűlölt engem, mert ő került engem. Közöttünk örvény volt és a szédülés engem karjaiba vezetett... Igazán szeret Giorgio? — Szakitotta félbe a maga beszédét és futó pillantást vetett La Ferlita felé, aki szintén elhalványodott. Ferlita hallgatagon csüggesztette le fejét.

— Kérem önt, feleljen becsületszavára: mindig így szeretne engem, még ha szeretője is lettem volna? Szeretném tudni, mit csinálna ön, ha egy asszony, a ki szebb nálamnál, vagy önnek jobban tetszenék és a kinek ezenfelül az az előnye lenne, hogy önt... nos, ha nem én volnék, — egy hercegnő, egy kamarahölgy, a ki önnek a bálban titkon megszoritaná a kezét és nem szégyelné, hogy önhöz lopózzék, — mit tenne ön, La Ferlita?

— Az az ember azt mondta nekem, hogy én szerencsés teszem, folytatta, a mint Giorgio megsemmisülve hallgatott, — azt mondta, hogy örökké szeret; és mert ő szép volt, mint egy költő, majd olyan szép, mint ön, — mindezt fölöttébb csábító módon mondta el. Az egész falusi szomszédság a mi balgaságunkról beszélt. De mit törődtem én azzal? Én boldog voltam, hogy megmutathattam neki, hogy én kész vagyok magas hivatásomat ép úgy feláldozni, mint a hogy már feláldoztam érte büszkeségemet, irtózatomat és mindent. Férjem nem szeret és nem féltékeny, de mindenenk fölött becsületes; — és mivel vetélytársával nem versenyezhetett, tudta

támasztott követelések elbírálására az iparhatóságok hatáskörét az 1891. évi XIV. t.-c. nem állapítja meg: ily követeléseknek elbírálása tehát az általános magánjogi szabályok alapján a *rendes polgári bíróságok hatáskörébe tartozik.*

§ **Sajtópör a hadapródiskolai sztrájk-ból kifolyólag.** Mint értesülünk, a Neuschloss cég képviselőjében Nagy Dezső dr., budapesti ügyvéd, sajtóügyi feljelentést adott be tegnap a pécsi kir. törvényszéknél *Schmira* Károly, ismert sztrájkrendező szocialista-vezér ellen. *Schmira* az ősszel a hadapródiskolánál kitört sztrájk alkalmával egy felhívást bocsájtott ki a kőművesekhez, melyben erős hangon kelt ki a vállalkozók ellen s melynek során becsületsértő és rágalmozó kifejezéseket is használt. A vállalkozó cég e miatt indította meg most a sajtópert *Schmira* Károly ellen.

Közgazdaság.

□ **A barcsi sertéshizláló államosítása.** E lap olvasói bizonyára emlékezni fognak még arra, hogy a múlt év nyarán e lap hasábjain több ízben lőn a barcsi sertéshizláló államosítására törekvő mozgalom ismertelve. Ismeretes volt, hogy Barcs e fontos esemény érdekében minden fűt-fát megmozgatott, nem nyugodott, hogy e nagyszabású és nemcsak magára Barcsra, hanem egész sertéskereskedelmünkre nézve igen fontos terv csakugyan meg is valósuljon. Meg volt írva, hogy ennek érdekében Barcsra voltak úgy az osztrák, mint a magyar miniszteriumok képviselői is, kik behatóan tárgyalták, vitatták az egész ügyet, valamint megszemlélték a fennálló és e célra még rendelkezésre álló területet is, mely teljesen meg is felelt a kívánalmaknak.

Egy ideig azonban az egész ügy letűnt a napirendről, semmi hír sem hallatszott, s maguk a barcsiak is — a leginkább érdekeltek — már-már kétségbe voltak esve, sőt voltak sokan, a kik már végkép lemondtak arról, hogy az eszme, a melyért annyian annyit fáradoztak, valaha megvalósuljon. Az osztrák kormány pedig mindenbe beleegyezett és hajlandó is volt a szerződés megkötésére, a mi kormányunk is mindent megígért volt és mégis minden ígéret és sürgetés dacára az ügy nem akart dűlőre jutni.

Ma azonban véglegesen el van döntve a dolog; földművelési miniszterünk e napokban kötötte meg tényleg a szerződést az osztrák miniszterrel.

E szerint a barcsi hizláló államosítása befejezett tény: lesz most már exportképes telepje a Dunántulnak is és ezzel sertéskereskedelmünk és a sertéshizlálás óriási lendületet fog venni.

Ennek fontosságát és kiváló hasznát — a midőn iparunk és kereskedelmünk sajnos az utóbbi időben nemcsak nem emelkedik, hanem határozottan hanyatlik — bővebben nem tartom szükségesnek fejtegetni, hisz minden hozzáértő ember előtt amugy is világos.

De meg akarom említeni, mily nagy horderővel bír ez esemény magára Barcsra, az érdekelt városra nézve.

Hisz ismeretes az, hogy Barcs nemcsak a szomszédos vármegyének, hanem — minden irigység nélkül mondva — az egész Dunántulnak egyik legnevezetesebb és legnagyobb forgalmu kereskedelmi telepe és már az egész ország kereskedelmére nézve sem lehet közönyös e telep jövője. Barcs, mint a Drávai hajózás végállomása és különböző vasutak gőcpontja, mindig egyenes útja volt kiviteli kereskedelmünknek. Iparilag azonban sehogysen

tudott felvergődni, sőt az utóbbi években határozottan dekadenciát mutat fel.

Egymásután szűnnek meg a legszebb fennálló vállalatai és bármily szép vállalkozási tervek is merültek fel, semmi sem volt életképes. Volt már tervezésben cukorgyár, kenőgyár s több ízben gőzmalom is, készen azonban egyik sem lett. A fa üzlete is teljesen megszűnt. Csakis a gabonakereskedelem virágzik, sőt ez határozottan emelkedik is.

Barcsnak tehát eminens érdeke volt, hogy hizlálója államrositassék és hogy a sertés export piacot megkapja. Igaz, hogy e célra mintegy predestinálva is van, kitűnő közlekedési hálózata, fekvése és a Dráva vize által.

Azt hiszem, hogy a barcsiak mozgékonyasága, erélyes célratörésvé és csüggedés nélküli kitartása most kellőleg meg is lesz jutalmazva. A kiviteli piac által a város minden tekintetben emelkedni, népessége szaporodni fog és sok embernek lesz ismét újabb kereseti forrása.

Ugy tudom, már kora tavasszal meg fognak indulni a tervbe vett építkezések — a melyek mint ismeretes — csakugyan nagyszabásúak lesznek, itt munkát fog találni az építész, mester ember, napszámos. Ebből kifolyólag bizonyára nagyobb építkezési kedv fog magában a városban is fellendülni, a mi nagyon is kívánatos, mert bizony lakás dolgában igen rosszul áll.

Hisz csak a közigazgatási járás felállítása alkalmával is alig tudtak a járás hivatalnokai megfelelő lakásra szert tenni.

Egyszóval e nevezetes esemény igen nagy horderővel fog birni a helyre nézve. De meg is érdemli. De hisz magának az államnak is érdekében van, hogy a kereskedelemben oly fontos szerepet játszó városnak felvirágozását elősegítse.

volna, hogy az a kötelessége, hogy nekem és magának golyót röpítsen agyába, de — akkor ő a Kaukázusban volt. Hat hónap után kénytelen voltam, hogy vele Szentpétervárra menjek, és ott eltöltsem a telet. Azt hittem, hogy meghalok és Dolski olyan leveleket irt hozzám, a mik álmatlan, lázas éjszakákat idéztek elő.

— Végül egészen elvesztettem a fejem és a gróf egyik rövid távolléte alatt utra keltem. A hosszú utra, télen, kocsin, lovon és szánon, a hogy ép lehetséges volt, utra keltem, hogy újra együtt lehessen kedvesemmel . . . azzal az emberrel, a kinek lábai elé csusztam volna én, a ki megvetve néztem, a mikor hercegek borultak lábaim elé. A mikor váratlanul megérkeztem, megtudtam, hogy . . . egy kis szórakozása volt, hogy ő egy más valakit . . . nem tudom, hogy ki volt az, nem is akartam tudni . . . megszenstelenítette a szerelmemet. A nélkül, hogy láttam volna, a nélkül, hogy szemrehányást tettem volna neki, újra elutaztam. A hosszú ut beteggé tett és mikor Pétervárra értem, azt mondták, hogy aszkóros vagyok. — És az a férfi mégis a maga módja szerint, az önk férfi módjára szeretett. Élete veszélyeztetésével megszökött és utánam sietett, mint egy örült. Én lázasan feküdtem ágyamban és hallottam őt sirni, sóhajtozni és láttam, a mint fejét a hálószobám ajtajához verdesi. És akkor annak az embernek, a ki a halált hozta nekem, nem tudtam megbocsátani, hogy bűnét legalább méltósággal nem viselte. Az én ballépésemnek már nem volt bocsánata és ő egyszerűen utalatos lett előttem . . . akkor — és Nata elfödte arcát kezeivel — nem tudom tovább mondani . . . Az az ember megölte magát, csak úgy, a hogy ön azt drámai módon és füstölgő pisztolylyal meg-

akarja tenni . . . És én, a mint láthatja, nem haltam meg . . .

Kétségbeesett arcvonásai körül valami olyas tüköröződött vissza, a melyet nem lehet szavakkal leírni. Mintha egész más asszony lett volna és oly hangon szólt, a melyet Giorgio nem hallott soha.

Látja, így gondolkodom én a szerelemről és ez az oka, a miért nem akartam önt viszontlátni, mikor elküldötte névjegyét — mondta azután tompa hangon.

— Mondjon legalább egyet még! — kiáltott heves indulattal Giorgio. — Azok a szavak, a miket ön arra a névjegyre irt — igazak voltak?

— Igen, — felelt Nata elhalványodva, de határozott pillantással.

— Miért mondta ezeket az undorító dolgokat el? — kiáltott föl Giorgio, fölugorva. — Nincs szíve, nincs könyörülete? . . . De mit tartozik az ide, — én szerettem önt! Ha az az ember élne, vagy azt ölném meg, vagy önt! . . . Látja!

Nata hátat fordított neki és a zsöllyébe ült. Semmi egyebet nem válaszolt, mint hogy a támlán keresztül kezét nyujtotta neki. Az hevesen fogta meg és már csókokkal akarta borítani, a mikor Nata nyugodt hangon azt mondta:

— Szerencsés utat, La Ferlita!

Még egyet óhajtanak a barcsiak és ez igazán jogos kívánságuk is. Egy *járásbíróság és vele kapcsolatosan az adóhivatal felállítását*, mert csakugyan kívánatos is lenne, hogy midkét hatóság székhelye legyen. A szigetvári és nagyatádi tulzsufolt járási székhelyek közt Barcs alkalmas központ erre és hiszem, hogy ez sem fog már késni, mert soká már nem is késhetik.

Ebből látható, hogy egyesült erővel minden követ meglehet mozgatni s hogy közös akarattal, kitartással sok minden üdvöst és hasznost lehet elérni.

És a barcsiak — ez legyen dicséretükre mondva — biztosan és kitartással haladnak előre a kijelölt uton és senkisémet fogja elvitathatni, hogy meg is lesz fáradozásuknak eredménye, gyümölcse.

b-i.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 17-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ma tartotta utolsó ülését az ülésszakban. Csávossy Béla előadta javaslatát a különböző párti képviselőknek a Ház pad-soraiban leendő elhelyezése végett. Páder Rezső, néppárti, ellenezte a néppárt elhelyezését, mert a néppárt nem tud olyan messzi padokról beszélni s tagjai kénytelenek másoknak közelebb levő üléseit elfoglalni. A többség azonban, sőt Molnár János, a néppárt elnöke, is elfogadta Csávossy javaslatát.

Ekkor Bánffy Dezső báró miniszterelnök átadta Szilágyi Dezsőnek az üléseket berekesztő királyi kéziratot.

Szilágyi Dezső elnök felolvastatván a királyi kéziratot, az új ülésszak megnyitását holnapra tűzte ki.

A most berekesztett ülésszak páratlanul áll, mert nagyon hosszú volt. Ötvennégy javaslatból 52 lett törvénynyé és 22 új képviselőválasztás volt az ülésszak tartama alatt.

A főrendiházban délután 1 órakor szintén ülés volt, melynek egyetlen tárgyat az ülésszakot berekesztő királyi kézirat felolvasása képezte.

TÁVIRATOK

— **Gárdost elítélték.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A feleséggyilkos mérgekeverő mérnök, Gárdos Lajos előtt ma délben hirdették ki az ítéletet. A hamis tanulás vádját nem tállták ellene beigazolvva s ez alól fel is mentették, de gyilkosságért **életfogytiglani fegyházra** s tízevi hivatalvesztésre ítélték. A feleséggyilkos az életfogytiglani fegyházzal sújtó ítélet ellen nyugodtan, erős hangon jelentette ki felelősségét. Védője szintén felelősségét; de megfélelvezte az ítéletet a királyi ügyész is, a ki vádbeszédeben kötélt általi halált kért a vádlottra.

— **Az ezredévi törvény az iskolákban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wlassich Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy az ezredévi törvényt az ország összes iskoláiban kifüggeszszék az iskola falára. Nemsokára a tanfelügyelőségek kezében lesz az e célra készített törvénysszöveg, melyből roppant számú példányt készitettek az államnyomdában.]

— **Nyomor a délvidéken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos Vöröskereszt-egylet ma délutáni

ülésében foglalkozott azzal, hogy mily intézkedéseket tegyen az ország délvidékén uralgó nyomor enyhítésére.

— **Támadás a sajtó ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kereskedő ifjak társulatának és a szegedi rokonegyesületnek „Körivel“ című hivatalos lapja durva és indokolatlan támadást intéz a magyar sajtó ellen. Panaszskodik, hogy a lapok nem közlik a társulatnak hetenkint beküldött közleményeit s ennek okául azt a neveltséges vádat emeli, hogy a lapokat mások pajtási ismerettség révén lefoglalva tartják, róluk pedig nem közölnek semmit s ha fizetnének, akkor talán közölnék a beküldött közleményeket; e miatt a magyar sajtó pártatlanságát kifogásolja a durva támadás.

— **Csaló attaché.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A müncheni rendőrség csalás és csalási kísérlet miatt körözötteti Pfammensfiel Jenőt, a ki a bolgár fejedelem titkos kabinetjének volt attachéja. Ismertető jele, hogy szőke haja és nagyon fiatalos külseje van.

— **Ujabb rendőri szenzáció.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Seidl Lajos, székesfehérvári rendőrfőkapitány ellen, kit nemrég elmozdítottak állásától, az ügyészség hivatali sikkasztás, csalás bűntette és megvesztegetés vétsége miatt vádat emelt. A végtárgyalás ma kezdődött meg ügyében.

— **Milán a királynál** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége a király tegnap Bécsben Milán szerb exkirályt külön kihallgatáson fogadta.

— **Tüntetés Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban tegnap este tüntetés volt az Esterházy-pör titkos tárgyalása miatt. A Vendôme-téren a katonai kormányzó palotája előtt Saussier tábornok tiszteletére impozáns tömeg gyűlt egybe. Saussier az egész vezérkarral megjelent az ablaknál. Több helyen a városban beverték az ablakokat a tüntetők és Zola Emilt folyton ab-cugolták.

— **Bucsuirat Ugron Gáborhoz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kolozsvári függetlenségi párt Ugronhoz bucsuiratot intézett *Magyar* Mihály indítványára. Sajnálatlaltal és megdöbbenéssel veszik tudomásul Ugron távozását és eszébe hozzák saját szavait: hogy valamint a szántóvető mélyebbre ereszti ekevasát a földbe, hogy a termőképességükben kimerült rétegek helyett újabbakat hozzon felszínre, akként nekünk is felszínre kell hoznunk a népnek politikai küzdelmek szennyétől még érintetlen, romlatlan rétegeit, amelyek közéletünk megújulásának még ki nem merített erőit képviselik. Ez igazság az, mely nem engedi, hogy kövessük az ön példáját. Ha nem is lehet kilátásunk sikerekre, de nem szabad feladnunk a reménységét ama jobb kornak, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán. Végül ama reményüknek adnak kifejezést, hogy találkozni fognak még a csatátéren Ugron nemes alakjával, melyre negyedszázadon át, mint a hazaszeretetragyogó, világító oszlopára tekintettek.

— **A nemzetiségi izgatók készüldése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzetiségi izgatók által május végére tervezett nagy tiltakozó kongresszus tudvalevőleg emlékiratot szándékozik ő felsége elé terjeszteni, mely emlékiratban a nem magyar ajku

nemzetiségek sérelmeit fejtegetni akarják. Ez emlékirat szerkesztéséhez már most hozzáfognak és e végből az izgatás vezetői a hét folyamán ismét találkozni és tanácskozni fognak. Valószínű, hogy Gavriła Emil ujvidéki ügyvédet bízzák meg a memorandum kidolgozásával, melyet sok ezer példányban szét akarnak küldeni a vidéken, hogy a mire a kongresszust megtarthatják, már hivatkozhasanak arra, hogy hányan irták alá a memorandumot?

— **Előleg a török kincstárnak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyban több kisebb pénzintézet és magánbankcég nagyobb előleget bocsátott az államkincstár rendelkezésére, hogy a Ramazan-bőjt alkalmából a tisztviselők legalább egy havi fizetésüket megkaphassák.

— **György herceg Kréta kormányzója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athéni hírek szerint diplomáciai körökben nagy érdeklődéssel kísérik azon tárgyalásokat, melyek a nagyhatalmak kormányai között György hercegnek Kréta főkormányzójává való kinevezése ügyében folynak. Megbízható értesülések szerint Oroszország javaslatához Francia és Olaszország már hozzájárultak. Ausztria és Magyarország még nem nyilatkozott; csak Németország okoz még némi nehézségeket, melyek mint általában hiszik, török belolyásra vezethetők vissza; mivel a szultán egy görög herceg kinevezése esetén attól tart, hogy a bevezetése lenne Kréta annexiójának. Mondják, hogy mielőtt Oroszország a javaslatot megtette, sűrű sürgönyváltás folyt a görög király és a cár között és hogy a cár követe, ki állítólag ujévi ajándékot hozott a királyi családnak, tulajdonképen e kérdés megoldása végett időzik Athénben.

Szerkesztői üzenet.

M. J. Szalánta. Kivánságához képest: „A vész elállt, a szél lecsendesült.“ Várjuk és a régi örömmel fogadjuk.

Egy ifjú naplójából. Ez a „próza“ költemény csakugyan — próza. Sőt több. Rossz. S hogy ne legyen kíváncsiságnak kitéve egész csütörtökig: ime ezt már ma megizenzük.

M. B. ref. lelkész, Kistótfalu. B. levele folytán utána jártunk a dolognak. A közigazgatási bizottság Krasznay Mihály síklósi főszolgabíró jelentése kapcsán tárgyalta az ügyet. S hogy mikép került az a főbíróhoz s mik az alapjai, azt nála lehetne megtudni. Mi s a többi lapok is a bizottságon tárgyaltak szerint közöltük az ügy hű és tárgyilagos leírását.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Köhögésben szenvedőknek.

1000-nél több elismerő nyilatkozat bizonyítja a

KAISER-féle mell-bonbon

kitünőségét, gyors és biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen. Legkitünőbb különlegessége Ausztria, Németország és Svájcznak.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban. Raktár Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékat észleltünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagybodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok . . . mit tesz az? Úgyet se vetünk. Hát ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadozoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 21.

849. sz.
1898.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező szigeti országút

109. számú (volt vámház) ház
és hozzátartozó telek 1898. évi február hó 15-én délelőtt 9 órakor a városi gazdasági tanácsteremben nyilvános árverésen eladatik.

Felhivatnak tehát venni szándékozók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb február hó 14-én déli 12 óráig a városi polgármesternél nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsteremben betekintheők.

Pécsett, 1898. évi január hó 14-én tartott tanácsülésből.

Pécs sz. kir. város Tanácsa.

A Dr. EGGER-féle

Injectio Hamamelis Virginiae

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectió ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsett: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,
esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsett. Szigeti-országút 33. sz.

21938. szám.

Tkv. 1897.

HIRDET MÉNY.

Iványi községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket bezárólag hat hónap alatt, vagyis **az 1898 évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi július hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Pécsett, 1897. évi december hó 30-án

Bogyay Pongrácz

kir. törvszéki bíró.